

[Svend Aage Jensen]

erne i de uberørte kyststrækninger, og sådan opfatter vi også hensigten i bemærkningerne om energiområdet.

CD kan hermed støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Lige en lille bemærkning til hr. Svend Aage Jensen, som brugte ret meget af taletiden på at forklare, at hr. Svend Aage Jensen var glad for, at landbruget blev holdt skadesløst ved forslaget. Jeg vil bede hr. Svend Aage Jensen om at læse de bilag, der er blevet tilsendt udvalget, f.eks. et fra De Danske Landboforeninger og husmandsforeningerne, som skriver:

»Ifølge lovforslaget vil både landbrugsbyggeri og almindelig drift af landbrugsjorder inden for den nye strandbeskyttelseslinje og kystnærhedszone blive reguleret gennem en erstatningsfri regulering af ejendomsretten.«

Endvidere skriver man:

»Fra landbrugets side har vi derfor reageret imod, at landbruget inden for disse områder får frataget sin udviklingsmulighed.«

Man skriver også:

»Af lovudkastets bemærkninger fremgår det, at den foreslåede ændring af naturbeskyttelsesloven foretages som en erstatningsfri regulering af ejendomsretten. Indledningsvis mener De Danske Landboforeninger og De Danske Familielandbrug, at stillingtagen til dette spørgsmål henhører under domstolene.«

Man mener altså, at det er ekspropriation, og derfor mener jeg nok, at CD lige burde læse de bilag, der kommer, og lytte lidt efter. Det er altså de samlede landboorganisationer fra hele landet, der er imod dette lovforslag, og det burde CD lige tænke på, for de har også enkelte medlemmer inden for landbruget.

Miljøministeren (Svend Auken):

Hr. Aage Brusgaard har nogle brede vinger, og der er ikke grænser for, hvem han vil tage ind under de vinger. Tidligere i debatten var det de kommunale organisationer, til trods for at jeg nu gentagne gange har fortalt hr. Aage Brusgaard, at vi lyttede til de kommunale organisationer og ændrede forslaget, så de nu er tilfredse.

Jeg vil i øvrigt sige til fru Hanne Severinsen, at jeg har rejst meget rundt i Danmark og set på konkrete problemer, og at der var en ual-

mindelig god indstilling over for dette forslag, også hos amtsborgmesteren i Viborg og de borgmestre, der var til stede. Deres problemer gjaldt ikke loven, men cirkulæret, og fra alle sider var der en almindelig indrømmelse af, at vi havde lyttet og taget hensyn til de synspunkter, der kom frem. Hr. Martin Glerup, som var med på hele rejsen, vil kunne bekræfte denne fremstilling af tingene.

Men nu er hr. Aage Brusgaard kommet til landbruget, og hvad de stakkels mennesker har gjort, siden de skal undgælde for hr. Aage Brusgaards beskyttelsestrang, ved jeg ikke. Men jeg kan kun sige én ting til hr. Aage Brusgaard: Jeg har faktisk ført forhandlinger med landbruget, og det er mit bestemte indtryk, at vi har løst de praktiske problemer. Men når det drejer sig om selve det, landbruget kalder erstatningsfri reguleringer, er de principielt imod, og som hr. Aage Brusgaard udmærket ved, er landbruget involveret i en retssag i øjeblikket. Men hvis de ikke gør dette principielle synspunkt gældende – også i deres kommentarer til dette forslag – vil de bringe sig selv i en vanskelig situation under proceduren i den verserende sag om bræmmerne.

Når det er sagt, tror jeg ikke, jeg går for langt i min fortolkning af landbrugets holdning til tingene ved at sige, at man føler, at i forhold til naturbeskyttelsesloven, som blev vedtaget under den tidligere regering, er dette lovforslag nok så hensynsfuldt over for landbruget. Der er jo udtrykkelig taget hensyn til, at man kan videreføre sin drift; man kan få opført de nødvendige bygninger; man kan plante hegn, dog ikke læhegn; man kan tilplante dér, hvor man har plantet tidligere, og der er endda åbnet mulighed for, at hvis der er helt specielle problemer – bl.a. hvis ens ejendom helt eller for en væsentlig dels vedkommende ligger i den udvidede strandbeskyttelseszone – kan man i Strandbeskyttelseskommisionen få tilladelse til også at løse dette problem. Så alt taget i betragtning er det min faste overbevisning, at vi også i relation til landbruget har løst de praktiske problemer.

Men det principielle spørgsmål kan ingen da forestille sig at vi kan løse, så længe landbruget er engageret i en retssag om bræmmerne, som jo er arvegods fra den tidligere regering – i øvrigt noget af det smukkeste arvegods fra den tidligere regering, hvor Venstre og De